

85/11/1915

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΡΙΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΛΟΘΗΣΟΜΕΝΗ

Τῆς 25 Ἰανουαρίου 1915 Κυριακῇ

ὥρα 5 1/2 μ. μ.

ΥΠΟ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Τῆς ΕΥΓΕΝΕΙ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ

ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΑΣ

ΝΕΛΛΗΣ ΡΑΦΑΗΛ

(Κλειδοκύμβαλον)

ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΩΡΑΦΑ

(Βιολίον)

ΔΙΠΛΩΤΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

ΚΑΙ ΧΟΡΟΥ

ΕΚ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΜΟΝΟΔΙΑΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ARMAND MARSICK

ΤΙΜΑΙ ΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Δι' ἐνάστην συναυλίαν συμπεριλαμβανομένου και τοῦ φόρου

Θεωρεία α' σειρᾶς μετὰ 5 εισόδων	Δρ.	24.—
Διὰ τοὺς περιτλοὺς τῶν 5, κατ' ἄτομον	"	4.80
Θεωρεία β' σειρᾶς μετὰ 5 εισόδων	"	16.50
Διὰ τοὺς περιτλοὺς τῶν 5, και κατ' ἄτομον	"	3.30
Πλατεία κατ' ἄτομον	"	3.00
Θεωρεία γ' σειρᾶς κατ' ἄτομον	"	2.20
Διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ Ὑδείου και τῶν ἄλλων μουσικῶν σχολῶν, φοιτητὰς και μαθητὰς ἰδιαιτέρως εἰσιτήρια ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Ὑδείου		1.10
Ὑπερφόρον	"	0.50

Τιμὴ τοῦ προγράμματος λεπτὰ 10.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. *Εισαγωγή ἐκ τοῦ μελοδράματος*
«*Lodoiska*» . . . . . *CHERUBINI*
2. *Παθητικὴ συμφωνία* . . . . . *P. TSCHAIKOWSKY*
  - I II
  - Adagio Allegro con grazia
  - Allegro non troppo III
  - Andante Allegro molto vivace
  - Moderato mosso IV
  - Andante Adagio lamentoso
  - Moderato assai Poco animando
  - Allegro vivo Andante
  - Andante come prima Moderato assai
  - Andante

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. *Concerto εἰς γε ἑλασσον* . . . . . *H. WIENIAWSKI*
διὰ βιολίον ὑπὸ τοῦ κ. *Γ. Χωραφᾶ*
τῆ συνοδείᾳ ὀρχήστρας
  - I. Allegro moderato
  - II. Romance
  - III. Allegro moderato (alla Zingara)
4. *A la musique* . . . . . *E. CHABRIER*
Χοροδία μαθητευῶν (τάξις κ. *Marsick*)
Μονωδὸς ἢ μαθήτρια Ἑλπίς Ἰατροῦ
(συνοδείᾳ ὀρχήστρας).
5. *Variations symphoniques* . . . . . *C FRANK*
Διὰ κλειδοκύμβαλον ὑπὸ τῆς *1st* *Νέλλης Παπαῆλ*
τῆ συνοδείᾳ ὀρχήστρας
6. *Les Maîtres chanteurs de Nü-*
remberg . . . . . *R. WAGNER*
Προοίμιον ἐκ τῆς *Γ'* πράξεως. — «Βαλς τῶν μαθη-
τευομένων». — Ἐμβατήριον τῶν συντεχνιῶν.

Ὁ Χερουβίνης ἐγεννήθη εἰς Φλωρεντίαν τῷ 1760 καὶ ἀπέθανεν εἰς Παρισίους τῷ 1842. Ἡ *Λοδοῖσκα* παρестάθη ἐν Παρισίοις εἰς τὸ θέατρον τῆς Ὀπερᾶ Κομικ κατὰ τὸ 1791, μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας. Τῷ 1806 ὁ Χερουβίνης ἐκλήθη εἰς Βιέννην διὰ ν' ἀναβιάσῃ τὸ ἔργον του εἰς τὸ θέατρον τῆς Καρινθίας Πύλης. Ὁ *Χάρν* καὶ ὁ *Μπιτόβεν* δὲν ἀπέκρυψαν τὸν θαυμασμόν των διὰ τὸ ἄλαντον τοῦ Ἰταλοῦ συνθέτου. Ἐν τούτοις παρὰ τὴν εὐμενῆ κρίσιν τῶν ἐξόχων αὐτῶν καλλιτεχνῶν διὰ τὸ θεατρικὸν ἔργον τοῦ Χερουβίνη, τὴν παγκόσμιον φήμην του ὀφείλει οὗτος εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν καὶ ἰδίως εἰς τὴν «*Λειτουργίαν εἰς φα*», ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀνέπτυξε τὴν μεγαλειτέραν καὶ καθαροτέραν ἀντιστικτικὴν τέχνην. Ἡ *Λειτουργία* αὕτη ἔμεινε τὸ ἀδιαφιλονείκητον ἀριστοῦργημα τοῦ συνθέτου.

Ὁ Τσαϊκόσκι ἐγεννήθη εἰς Βότκινσκ κατὰ τὸ 1840 καὶ ἀπέθανεν εἰς Πετροῦπολιν κατὰ τὸ 1893. Ἐκ τῶν 6 συμφωνιῶν τὰς ὁποίας ἔγραψεν, ἡ 6ῃ (ἡ παθητικὴ), συνέτεινε νὰ γίνῃ περισσότερο δημοφιλὲς τὸ ὄνομά του. Ὁ Τσαϊκόσκι ἦτο φύσις κατ' ἐξοχὴν μουσικὴ, κλίνουσα πολὺ πρὸς τὸν λυρισμόν· ἦτο ἐπὶ πλέον ἰδιοσυγκρασίας πολὺ ρωσικῆς, εἰς τρόπον ὥστε εἰς τὰ ἔργα του, πλησίον εἰς μέρη τρυφερότητος καὶ αἰσθηματικότητος σχεδὸν γυναικείας, εὐρίσκουμεν ἄλλα μέρη τραχύτητος καὶ δυνάμειος σχεδὸν ἀσιατικῆς.

Ἡ παθητικὴ συμφωνία ἄρχεται διὰ βραδείας ἀγωγῆς, τὸ θέμα τῆς ὁποίας ἐκτίθεται ὑπὸ τοῦ βαρυάλου (*fagoto*) μετ' ὀλίγον ἀκολουθεῖ ἐν Allegro πολὺ ἐκφραστικόν. Ἐν νέον στοιχεῖον προστίθεται ἐκτελούμενον ὑπὸ τῶν βιολίων καὶ τῶν βιολοντσέλλων· εἰνε τὸ *Andante lamentoso* ὅπερ πολλάκις θέλει ἐπανέλθει κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἔργου ἵνα προσδώσῃ εἰς αὐτὸ χαρακτηριστὰ ὀλιβερόν καὶ παθητικόν. Τὰ διάφορα ταῦτα στοιχεῖα (εἰς τὰ ὁποῖα προστίθεται ἀκόμη ἐν θέμα κατ' ἐξοχὴν ρυθμικόν) ἀναπτύσσονται μετὰ μεγάλης τέχνης, ὅπως καταλήξουσιν εἰς τὴν coda ἐκτελουμένην εἰς τὴν κλίμακα τοῦ σι μείζονος, ἐπὶ τῆς ὁποίας πλονάται ἐν μεγαλοεπιδείξει coral τὸ ὁποῖον παῖζουν pp αἱ μικραὶ καὶ αἱ μεγάλαι σάλτιγγες.

Τὸ 2ον μέρος εἶνε εἰς ρυθμὸν $\frac{3}{4}$ θελκτικώτατον. Τὰ δύο θέματα ἐκ τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται εἶνε ἄξια ἰδιαιτέρας προσοχῆς, ὡς ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτῶν ρυθμοῦ καὶ τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἐμπνευσέως τῶν. Ἄλλο ἀξιοπαρατήρητον εἶνε ὅτι ὁ ρυθμὸς τῶν $\frac{3}{4}$ διαίρεται εἰς $\frac{3}{4}$ ἀκολουθούμενα ἀπὸ $\frac{3}{4}$ καὶ ὄχι ὅπως, κατὰ τὴν καθιερωθεῖσαν συνήθειαν, $\frac{3}{4}$ ἀκολουθούμενα ἀπὸ $\frac{2}{4}$.

Τὸ 3ον μέρος εἶνε ἐν *scherzo* χαρακτῆρος ζωηροῦ καὶ εὐθύμου. Ἐπὶ τοῦ πρώτου τούτου θέματος ὁ ὀξυάλως (Oboe) ἀφίνει νὰ ἀκουσθῇ ὁ πυρὴν ἐνὸς δευτέρου θέματος, τὸ ὁποῖον ἀργότερον ἐξελιίσεται εἰς πραγματικὸν ἐμβαίηριον. Τὸ τεμάχιον τοῦτο, ὡς ἐκ τῆς ἐξαιρετικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐνορχηστρώσεώς του θεωρεῖται ὡς ἐν ἐκ τῶν ὠραιότερων καὶ ἐπιτυχεστέρων τοῦ συνθέτου.

Τὸ 4ον μέρος εἰς ἀγωγὴν βραδείαν εἶναι πλήρες λυρισμοῦ. Πολλὰ ἐκ τῶν προακουσθέντων θεμάτων ἐμφανίζονται ἐκ νέου ἔχοντα χαρακτηριστὰ ἀκόμη θλιβερότερον καὶ ἢ συμφωνία τελειώνει μὲ τόνους βαθεῖς καὶ περιπαθεῖς, οἱ ὅποιοι δικαιολογοῦν τὸν τίτλον τῆς «παθητικῆς συμφωνίας».

Les Maîtres chanteurs de Nuremberg R. WAGNER

Wagner Richard ἐγεννήθη ἐν Λειψία τῷ 1813 καὶ ἀπέθανεν ἐν Βενετία τῷ 1883. Ὅλιγοὶ ἄνθρωποι ὑπῆρξαν εἰς τὸν βίον των δυστυχέστεροι ἀπὸ αὐτόν. Ἐν τούτοις ὁ Βάγνερ ἔχων συναίσθησιν τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς του, ἐπεδίωξε τὸν σκοπὸν του προαισθανόμενος ὅτι μίαν ἡμέραν ἢ ἀνθρωπίνην ψυχὴ πλησιάζουσα πρὸς ἰδεώδη ὑψηλότερα θέλει ἐννοήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸ ἔργον του. Τὸν ἑαυτὸν του ἐθεώρει ὡς τὸν πρόδρομον μεγάλης ἀλλὰ μεμακρυσμένης ἐποχῆς τῆς ὁποίας ὁ αἰὼν δὲν εἶχεν ἐτι ἀνατεῖλῃ.

Maîtres Chanteurs.—Ὅνομα ἀποδιδόμενον εἰς τοὺς ποιητὰς καὶ ψάλτας τῶν ἀσπῶν. Οὗτοι ἦσαν ὀργανωμένοι εἰς Ἐταιρείας μὲ κανονισμὸν λιαν ἀσπληρὸν καὶ διηροῦντον εἰς διαφόρους τάξεις ὡς αἱ τῶν θρησκευτικῶν σωματείων. Ἡ ποίησις των κυρίως ἠσχολεῖτο μὲ θέματα ἐκ τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Ὅταν ὁ Βάγνερ ἔγραψε τὸ ἔργον τοῦτο προέβη εἰς ἱστορικὰς ἐρεῦνας μεγάλου ἐνδιαφέροντος. Ἐξ ὅλων τῶν ἡρώων του ὁ πλέον ποιητικὸς εἶνε ἄνευ ἀντιρρήσεως ὁ Hans Sachs ὑποδηματοποιὸς καὶ ποιητῆς γεννηθεὶς ἐν Νυρεμβέργῃ τῷ 1494. Τὸ προοίμιον τῆς τρίτης πράξεως εἶνε ἀναπαράστασις τοῦ εὐγενοῦς τούτου χαρακτῆρος.